

[Ole Olsen]

der sædvanligvis skal indregnes i priserne, er det ifølge lovforslaget tilladt at indregne henlæggelser til nyinvesteringer. Indregning af disse henlæggelser i priserne kan sædvanligvis ikke foretages efter monopoltilsynets praksis. Der henvises i lovforslaget til, at disse henlæggelser kan indregnes, når det drejer sig om elselskabernes prisfastsættelse. Dette forekommer ikke at være tilstrækkelig begrundelse for at foretage afvigelser fra den almindeligt gældende regel. Den almindeligt gældende regel tenderer imod, at alle forbrugere kommer til i det lange løb at betale for deres el på den samme måde. Ved anvendelsen af den for elselskaberne gældende regel kan det blive en særdeles dyr historie at være en af de første, der bliver tilsluttet et nyt varmeanlæg. Man betaler efter disse regler først for henlæggelser til investeringerne, og senere betaler man for afskrivninger på de aktiver, der blev finansieret ved henlæggelserne.

Det skal tilføjes, at den gældende regel for elselskaberne kom til verden ved hjælp af en sag ved monopolankenævnet, som monopoltilsynet tabte. Man skal videre være opmærksom på i forbindelse med elselskaberne, at dér er praktisk talt alle tilsluttet, og man behøver ikke at være ængstelig for at komme til at betale en hel bunke penge for nogle installationer. Det forekommer os således, at urimelighederne er ret åbenlyse, og at regeringen burde tage initiativet til at få denne skønhedsplet rettet i tiden mellem anden og tredje behandling.

Ib Nørlund (DKP):

Betydningen af en samlet og planmæssig energipolitik bliver indlysende for stadig flere. Som det vil være tinget bekendt, har vi gennem årene mange gange fremhævet den side af sagen og stillet forslag i den forbindelse. Deri er også ret selvfølgelig indgået udnyttelsen af de naturgas- og olieresourcer, som findes på dansk territorium – en fornuftig udnyttelse af dem.

En anden ting, som der har været megen enighed om, er en rationel udnyttelse af varmen, som ellers går til spilde, og en varme-lovgivning i overensstemmelse hermed. Derfor er vi naturligvis også parate til at støtte et forslag, som simpelt hen går ud på at realisere sådanne muligheder.

Desværre har regeringen ikke villet fremsætte et sådant forslag. De bindinger, som regeringen lader sig lede af i sin energipolitik, har åbenbart forhindret det. Der er ikke alene tale om fra Nordsøen at skaffe en fysisk forsyningssikkerhed, men også den sikkerhed i forsyningerne, som nu reguleres via de store monopoler på det ene og det andet felt af energiområdet.

Det, der faktisk er kommet ud af det, er, at der på en hel række områder i denne lovgivning er konsekvenser, som vel ikke er fuldt overskuelige i dag, men som kan blive en yderligere fortsættelse af den serie af skandaler, som i så høj grad har præget dette område.

Vi kan godt istemme de beklagelser, som mange andre har givet udtryk for vedrørende selve behandlingen af lovgivningen her. Men det, som jeg synes er det værste i det – det mærker man også igennem den behandling, som er foregået – er, at der er for mange hemmeligheder i disse sager, der er for mange lukkede døre, når man skal undersøge tingene. Derfor har vi på et ret så tidligt tidspunkt foreslået, at alle disse problemer også blev behandlet ved en offentlig høring, sådan at man på den måde kunne komme mere til bunds i tingene og ikke alene var henvist til de officielle svar og erklæringer, som er kommet – og med al respekt for handelsministeriets embedsmænds store indsats i så henseende, så er det klart, at deres svar kun har karakter af at være handelsministerens svar.

Det, som netop her kunne spille en betydelig rolle, var også, at uafhængige sagkyndige kunne gøre deres nytte ved nærmere at undersøge disse ting. Man skal ikke glemme, at når der overhovedet er tale om en naturgaslovgivning for øjeblikket, så er det, fordi det lykkedes at tilsidesætte DUCs og monopolernes fortielsespolitik og modstand over for udvindelsen af naturgas, og at det lykkedes at få standset de afbrændingsplaner, som jo var godt i gang.

Selve forslaget om en høring kan man ikke sige blev direkte afvist i udvalget, for det kom aldrig dertil, det blev lagt i dyner, og derfor har der altså heller ikke været nogen høring. Jeg vil gøre opmærksom på, at følgen heraf er, at man ikke har gjort, hvad man kunne for at sikre tillid til energipolitikken, ej heller på disse områder, og heller ikke har